

Rotvajler jako asistenční pes

První rotvajler
v ČR vycvičený
jako asistent
kardiaka

Otevírání
dveří

Rotvajler jak ho neznáte

S paní Janou jsme se seznámili zcela náhodně. Jak to tak u pejskařů bývá, na procházce se psy jsme potkali drobnou dámu, tehdy ještě na vozíčku. Doprovázela ji statná fena rotvajlera, která poslušně kráčela vedle vozíčku a zdálo se, jako by ze své paničky téměř nespouštěla oči. Na sobě měla dečku (postroj) s nápisem Asistent kardiaka.

Jelikož není zcela obvyklé používat k asistenční službě toto plemeno, neodolali jsme a dámu oslovili. Je všeobecně známo, že lidé vlastní psy se snadněji seznamují, a tak se i nám dostalo pozvání na kávu. Tam jsme

vyslechli celý poutavý příběh paní Jany i všech jejích psích kamarádů.

Paní Jana se narodila na Slovensku ve Vysokých Tatrách jako nejstarší z pěti sourozenců. První její vzpomínky na psy se vážou k lovecké smečce jejího dědečka, polesného, a nesmazatelný dojem v ní zanechala i jeho mohutná fena bernardýna, vzbuzující v dětech respekt a určená pro ochranu rodiny. Doma pak Jana se svými sourozenci škemrala tak dlouho, až rodiče povolili a přinesli jim prvního pejska. Byla jím malinká fena srnčího ratlíka Aja. Ta v ní probudila celoživotní lásku ke psům. Jana proto nikdy nerozlišovala, zda jsou to psi s dlouhým rodokmenem, nebo jen psi ztracenci, kteří našli svůj dočasný domov v útulku. Po-

zději se vdala do Prahy a jedním ze svatebních darů byl i vytožený německý ovčák Gets. Stal se rodinným miláčkem, v šesti letech však uhynul na torzi žaludku. Tehdy se Jana zařekla, že už žádného psa nechce, neboť bolest při ztrátě Getse byla velká. Většinou však touha po psím spo-

lečníkovi nakonec zvítězí, a tak si i Jana ke své dvouleté holčičce Monice přinesla malou bílou kuličku, ze které se záhy vyklubala psí slečna, tentokrát kříženec špice. Ta dělala radost rodině celých dvanáct let. V té době začala televize vysílat pořad Chcete mě? Ten Janu inspiroval, a tak se rozhodla poskytnout nový domov malému bázlivému jezevčíkovi. Nakonec z něj vychovala šikovného psíka, který u ní prožil pěkný život. Bohužel se začalo zhoršovat zdraví samotné Jany. Prodělala v krátké době za sebou dvě operace páteře, a to se projevilo i na stavu srdce. Srdeční záchvaty se opakovaly i několikrát denně a velmi často končily hospitalizací v nemocnici. Jana musela odejít do invalidního důchodu. Tehdy jí její kamarád k narozeninám daroval půlroční fenu rotvajlera Bonu. Byla to láska na první pohled. Fena byla vstřícná, učenlivá, ale i důvěřivá, a právě to se jí stalo osudným. Zlý člověk rozhazoval po sídlišti otrávené návnady a mladá fenečka se přiotrávila. Přes všechnu péči rodiny i veterinárních lékařů fena svůj boj o život prohrála. Zármutek Jany mohou pochopit jen

lidé, kteří mají své psy jako členy rodiny. Zapomenout nelze nikdy, ale sedmýdenní fenečka rotvajlera Daisy, kterou jí nadělil „Ježíšek“, jí pomohla smutek rozptýlit. Fena se měla čile k světu a spolu s paničkou vytvořily nerozlučnou dvojici. Prakticky se od Jany fena nehнула ani na krok, a tak s ní prožívala i její časté srdeční záchvaty. Posléze se u feny začalo objevovat chování, které si Jana sama nedovedla vysvětlit. Fena se vždy ještě před přicházejícím záchvatem snažila Janě naznačit, aby se nepohybovala a neodcházela z domova. Jana se pokoušela spojit s odborníky, ale vždy jí byl nabídnut již vycvičený pes. Pochopení našla ve výcvikovém středisku psů pro postižené Helpes v pražském Motole. Tady jí vyšli plně vstříci. Zjistili, že fena majitelce signalizuje přicházející srdeční záchvaty. Takové chování se u psů vyskytuje a soudí se, že je vrozené. Nejčastěji se používají psi signalizující klientům epileptické záchvaty. Společně s Janou si stanovili cíl naučit Daisy spoustu dalších potřebných dovedností tak, aby mohla složit testy asistenčního psa pro kardiaka. Práce probíhala bez problémů. Daisy se zdokonalila v poslušnosti, ovladatelnosti a brzy se začala učit i speciální cviky. Dnes dvouletá fena suverénně předvádí, jak otevře dveře i zásuvku a paničce přinese požadovaný

lék. Opouští-li domov, ukládá si Jana potřebný lék do kapsy, aby byl vždy po ruce, a Daisy ho vždy bezpečně označí. Není pro ni žádný problém podat brýle, mobilní telefon či jiný předmět. Přinášení mobilu jsme zvláště ocenili, neboť naše vlastní rotvajlerka má mobil jen na jedno použití.

Zároveň Daisy umí pomoci Janě se svlékáním i oblékáním. Nejdůležitější však je, že Janě spolehlivě signalizuje přicházející srdeční záchvat. Jana si může včas aplikovat potřebné léky a tak předcházet plnému rozvinutí nebezpečného záchvatu. Faktem je, že od té doby nebyla nutná ani jediná hospitalizace v nemocnici a plánovaná náročná operace srdce mohla být zatím odložena.

Díky vyhlášce ministerstva zdravotnictví č. 347 z 18. 7. 2002 může nyní Daisy Janu všude doprovázet. Jana se už nemusí stále obávat, že ji srdeční záchvat překvapí na ulici, v metru nebo v obchodním centru. To velice ovlivňuje její psychickou pohodu a působí na celkové zklidnění. Už jen přítomnost psa asistenta zvyšuje podstatně bezpečnost postiženého. Takto se Daisy podílí na kompletním zkvalitnění jejího života. To si Jana plně uvědomuje a její péče o Daisy je příkladná. Daisy je první rotvajler v ČR vycvičený jako asistent kardiaka.

Jiřina & Jiří Volšický

